

Historisk kongress i gästfria Piteå

Med ett historiskt klubbslag avskaffade Reumatikerförbundets kongress sig själva. I fortsättningen är det den årliga förbundsstämman som är högsta organ inom förbundet. Men innan dess hann man anta nya stadgar, välja ny styrelse för fyra år samt ta två uttalanden. Och förstås, njuta av gästfriheten i Piteå.

När klockan slog nio på kvällen, satt stå upp komikern Ronnie Eriksson i godan ro framför tv:n hemma, fast han egentligen skulle vara på Reumatikerförbundets kongress. Nu var det lätt ordnat, ett lokalt telefonsamtal fick fart på honom, och en kvart senare var han på plats. Sånt fixar man lätt i Norrbotten. Så blev dagen så lyckad som man kunde vänta sig.

Tidigare hade kongressen beslutat att ta nya stadgar till förbundet. Dessa innebär att Reumatikerförbundet i fortsättningen inte ska ha en kongress, utan enbart förbundsstämmor. Så kongressen i Piteå 2001 var den sista av förbundets kongresser.

De nya stadgarna innebär också att den som önskar vara medlem i mer än en förening, betalar full medlemsavgift för varje medlemsskap. Motioner till förbundsstämman kan i fortsättningen väckas av distrikt, förening, Riksorganisationen Unga Reumatiker

samt enskild medlem, och motions-tiden går ut den 31 mars.

Revisionen är en självständig enhet som utses av förbundsstämman för att granska förbundets verksamhet.

De nya stadgarna gäller i sin helhet från 1 januari 2001.

Avstamp

Kongressen i Piteå blev också något av en avstamp inför Reumaåret 2002.

Dels visade Apoteksbolaget upp lite av sin planering för nästa år, bland annat den broschyr om reumatism som kommer att finnas på alla apotek. Dels lade kongressens ledamöter 5 880 kronor i den kasse som gick runt bland ombuden, och därmed lade man grunden för de 15 miljoner kronor som förbundet hoppas kunna samla in under nästa år.

Så här kommer broschyren att se ut, som apoteket distribuerar under Reumaåret 2002

Reumatikerförbundets nyvalda styrelse. Bakre raden: Bo Jonsson, Bertil Eklund, David Magnusson, Mona Korhns-Nordén, Margareta Börjegård, Bo Ringertz. Främre raden Sara Hjalmarsson, Lena Öhrsvik, Susanne Ahlqvist, Doris Jonsson, Kurt Jörgensen och Anne Carlsson. På bilden saknas Christina Stenström.

Två uttalanden togs av kongressen, ett där man uppmanar regeringen att särskilt uppmärksamma kvinnors rehabiliteringsbehov i det fortsatta arbetet med åtgärdsprogrammet mot ohälsa i arbetslivet samt att utarbeta tydliga riktlinjer för försäkringskassans handläggning så att kvinnor ges samma möjligheter till rehabilitering som män.

Det andra uttalandet vände sig till Luftfartsverket.

Säkerhet med hinder

Efter terrordåden i USA är det självklart att svenska flygplatser skärper säkerhetskontrollen. Också på inrikesflyget. På Sveriges största flygplats Arlanda innebär säkerheten att människor med rörelsehinder diskrimineras. Flera av Reumatikerförbundets medlemmar råkade ut för detta på väg till förbundets kongress i Piteå september 2001.

På Arlandas terminal 4 finns säkerhetskontrollen direkt ovanför trapporna i stora entréhallen. Rulltrappan är avstängd av säkerhetsskäl. En enda hiss finns att tillgå, men den som försöker ta denna till terminal

4 uppmanas att åka ner igen - och gå upp för trappan. En resenär som vägrade hämtades så småningom av en säkerhetsvakt och lotsades motvilligt bakvägen till säkerhetskontrollen. På flygplatsen finns ingen information om alternativ till trappan, i dagsläget ledsagarservice.

Luftfartsverkets information upplyser vid telefonsamtal att handikappade kan beställa ledsagarservice när resan bokas. Men människor med rörelsehinder, som i vanliga fall klarar sig själva, upptäcker problemet först när de är på flygplatsen. De ska inte heller behöva begära ledsagarservice. Det räcker att det finns en hiss och personal som på ett trevligt sätt kan möta den som inte kan gå i trappor. På en flygplats som Arlanda måste det vara möjligt att klara en fullgod säkerhetskontroll och samtidigt underlätta resandet för rörelsehindrade.

Reumatikerförbundets kongress uppmanar Luftfartsverket att omedelbart anpassa säkerhetskontrollen så att den på ett acceptabelt sätt blir tillgänglig också för resenärer med rörelsehinder.

Föredrag om forskning

Flera intressanta seminarier kunde allmänhet och ombud välja på under kongresshelgen i Piteå. eller vad sägs om denna meny:

Osteoporos – en folksjukdom, Nya läkemedel nya behandlingar, Patient empowerment – vad betyder aktivt patientinflytande för sjukdomsprognosen? (se annan plats i denna tidning), Kost och andra komplementära behandlingar, samt Hjärt-kärlkomplikationer vid reumatisk sjukdom.

Reumatiker riskgrupp

Tidig behandling kan minska risken för hjärtinfarkt och stroke hos patienter med ledgångsreumatism. Den slutsatsen drar med. dr Solveig Wållberg Jonsson vid Norrlands Universitetssjukhus i Umeå. Tillsammans med professor Solbritt Rantapää-Dahlqvist forskar hon om sambandet mellan ledgångsreumatism och hjärt-kärlsjukdomar. Personer med aktiv ledgångsreumatism löper ökad risk att drabbas av hjärt-kärlkomplikationer vilket Solveig Wållberg Jonsson tycker är märkligt.

– Ledgångsreumatiker har ofta låga halter av blodfetter, främst kolesterol och äter dessutom mycket värktabletter som innehåller salicylsyra. Faktorer som båda anses motverka proppbildning. Men det tycks som om själva ledinflammationen ger upphov till hjärt-kärlkomplikationer. Ju högre grad av inflammation, desto större risk.

– Tidig inflammationsdämpande behandling är av största betydelse för att minska ledförstörelsen, men sannolikt också för att minska risken för hjärt-kärlsjukdom.